

Wystawa Zbrodnia lubińska 1982

Źródło: <http://zbrodnialubinska.ipn.gov.pl/lub/wystawa/40974,Stan-wojenny-w-Zaglebiu-Miedziowym.html>
Wygenerowano: Piątek, 23 lutego 2018, 01:16

Stan wojenny w Zagłębiu Miedziowym

„Solidarność” stawiała opór. W największych zakładach pracy, jak stocznie i kopalnie, zorganizowano strajki okupacyjne, które zostały brutalnie spacyfikowane przez milicję i wojsko. Działacze, którzy nie zostali internowani, ukrywali się. Z podziemia organizowali niepodległościowe manifestacje, wspierali rodziny więźniów politycznych, wydawali solidarnościowe biuletyny i ulotki.

Podobnie było w Zagłębiu Miedziowym. Już 14 grudnia 1981 r. w proteście przeciw wprowadzeniu stanu wojennego wybuchły strajki w Hucie „Głogów” i we wszystkich 4 kopalniach należących do Kombinat Górnictwo-Hutniczego Miedzi z Lubina. Łącznie strajkowało kilkanaście tysięcy osób. Po kilku dniach protesty zostały stłumione. Do najbardziej brutalnych interwencji ZOMO doszło w Zakładach Naprawczych Maszyn Górniczych „Zanam” w Lubinie i Zakładach Górniczych „Rudna” w Polkowicach.

W pierwszych dniach stanu wojennego w województwie legnickim Służba Bezpieczeństwa zatrzymała 43 osoby. 14 członków „Solidarności” zostało internowanych w ośrodkach w Głogowie, Grodkowie, Nysie i Strzelcach Opolskich i Gołdapi (kobiety). Ze 129 osobami przeprowadzono „rozmowy profilaktyczno-ostrzegawcze”.

Pomimo tego już grudniu 1981 r. na terenie Zagłębia Miedziowego powstały podziemne struktury oporu społecznego. W maju 1982 r. zawiązał się Międzyzakładowy Komitet Koordynacyjny NSZZ „Solidarność” Województwa Legnickiego. MKK współpracował z Regionalnym Komitetem Strajkowym NSZZ „S” Dolny Śląsk i ogólnopolską Tymczasową Komisją Koordynacyjną NSZZ „S”. Komitet wydawał pismo „Solidarność Zagłębia Miedziowego. Biuletyn stanu wojny”.

